

нато скакалци, горили села, откарвали добытъкъ, а робѣ-ты врзвали по двама и гы откарвали въ неволѣхъ.

Съ смѣръть-тѣ на Людовика Дѣте ся скратилъ царскый корень на Карловингы-ты въ Германиѣ (911 г.). Тамъ слѣдъ Карла Великый ся усилили нѣкои прочюти вассали, конто ся нарекли херцогы, и зели да ставать отъ день на день независими отъ германскы-ты царю. Главни херцогы были: *Саксонскый, Франконскый, Лошарингскый, Баварскый и Швабскый* (Швабия — сега Виртембергъ и Бадень).

Въ Франциѣ царскый корень на Каролингы-ты ся протакалъ до края на X вѣкъ. Послѣдни-ти Каролингы, както и послѣдни-ти Меровингы, были повече-то недостойни людѣ. Францускы-ти херцогы и графове, както германскы-ти, станжали токо-речи самоволни. Каролингы-ты раздали всичкы-ты си земли на вассалы-ты, за да гы привлѣкхъ камъ себеси: нѣ това нѣщо гы направило да ослабихъ. Вассали-ти не имъ ся покорявали, вдигали боеве помежду си, и по-силни-ти усвоявали владовища-та на по-слабы-ты и гы правили свои вассалы.

Така Франция ся раздѣлила на различни главны херцогства и графства, тья сж: *Фландрско* (въ Бельгиѣ), *Бургундско*, сжще *Французско* (сир. область Иль де Франсъ), *Тулузско, Норманско* и пр.

Нормандско-то херцогство станжло така:

Нормани-ти непрѣстайно налитали на брѣгове-ты на Франциѣ. Французскый царь *Карлъ Простый* ся прѣговорилъ съ одного отъ нормандскы-ты войводы Роллона, и му устжилиъ едиж чясть отъ сѣвернѣ Франциѣ съ уврѣзъ, да ся покрѣсти, да бжде вассалъ на Французскый царь и да помага да чювать крайнины-ты на царство-то (911 г.). Норманы-ты, що ся заселили въ сѣвернѣ Африкѣ, скоро приняли французскы-ты нѣравы и языка имъ; нѣ учювали немирный и войнишкый си духъ и дръзостный навѣкъ. Така въ XI вѣкъ нѣколко нормандскы рыцари завоювали си особно владовище въ южнѣ Италиѣ, и съ това турили начяло на Неаполитанско-то царство. А единый отъ нормандскы-ты херцогы